Oikeustapauskokoelma

JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
NIILO JÄÄSKINEN
18 päivänä joulukuuta 2014[1]

Asia C-357/13

Drukarnia Multipress sp. z o.o. w Krakowie
vastaan
Minister Finansów

(Ennakkoratkaisupyyntö – Wojewódzki Sąd Administracyjny (Puola))

Verotus — Direktiivi 2008/7 — 2 artikla — Pääoman hankinnasta suoritettavat välilliset verot — Pääoman hankintaveron kantaminen kommandiittiosakeyhtiöön sijoitettavista pääomapanoksista — Mahdollisuus pitää kommandiittiosakeyhtiötä pääomayhtiönä — Vapautukset — Voittoa tavoitteleviin yhteisöihin, joita ei pidetä pääomayhtiöinä, sovellettavat säännökset

I **Johdanto**

1. Ennakkoratkaisupyyntö koskee lähinnä pääoman hankinnasta suoritettavista välillisistä veroista 12.2.2008 annetun neuvoston direktiivin 2008/7/EY[2] 2 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetun pääomayhtiön käsitteen tulkintaa.

2. Asianosaisina pääasiassa ovat puolalainen rajavastuuyhtiö Drukarnia Multipress sp. z o.o. w Krakowie (jäljempänä Drukarnia) ja Minister Finansów (jäljempänä valtiovarainministeri), ja asia koskee sitä, että viimeksi mainittu on kieltäytynyt pitämästä Puolan lainsäädännön nojalla perustettua kommandiittiosakeyhtiötä direktiivissä 2008/7 tarkoitettuna pääomayhtiönä kannettaessa kansallista veroa Drukarnian muuttamisesta kommandiittiosakeyhtiöksi.

3. Käsiteltävä asia osoittaa direktiivin 2008/7 olevan kansallisen yhtiöoikeuden erityispiirteisiin nähden itsenäinen, koska siinä tarkoitetun pääomayhtiön käsitteen soveltamisalan määrittäminen edellyttää menemistä tällaisesta yhtiöstä kansallisessa oikeudessa esitettyä muodollista määritelmää pidemmälle.

II **Asiaa koskevat oikeussäännöt**

A *Unionin oikeus*

4. Direktiivin 2008/7 2 artiklan 1 kohdan mukaan ”’pääomayhtiöllä’ tarkoitetaan

a) yhtiötä, jonka yhtiömuoto on jokin liitteessä I luetelluista;

1 — Alkuperäinen kieli: ranska.
2 — EYVL L 46, s. 11.

b) yhtiötä, yritystä, yhteenliittymää tai oikeushenkilöä, jonka pääoman tai varojen osuudet ovat vaihdettavissa arvopaperipörssissä;

c) voittoa tavoittelevaa yhtiötä, yritystä, yhteenliittymää tai oikeushenkilöä, jonka osakkailla on oikeus myydä osuutensa kolmansille osapuolille ilman etukäteisvaltuutusta ja joiden vastuu yhtiön, yrityksen, yhteenliittymän tai oikeushenkilön veloista rajoittuu heidän osuuksiensa arvoon".

5. Direktiivin 2 artiklan 2 kohdassa säädetään, että "tässä direktiivissä pääomayhtiöksi katsotaan myös muu voittoa tavoitteleva yhtiö, yritys, yhteenliittymä tai oikeushenkilö".

6. Direktiivin 2008/7 9 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Jäsenvaltiot voivat pääoman hankintaveroa kantaessaan olla pitämättä 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja yhteisöjä pääomayhtiöinä".

B *Kansallinen lainsäädäntö*

7. Siviilioikeudellisista oikeustoimista kannettavasta verosta 9.9.2000 annetun lain (jäljempänä PCC-laki)[3] 1 §:n 1 momentin mukaan vero kannetaan siviilioikeudellisista oikeustoimista, kuten yhtiösopimuksista ja yhtiösopimusten muutoksista, jos ne johtavat siviilioikeudellisista oikeustoimista kannettavan veron perusteen suurenemiseen – –.

8. PCC-lain 1 §:n 3 momentissa täsmennetään, että yhtiösopimuksen muuttamisen käsitteellä tarkoitetaan henkilöyhtiön tapauksessa "sellaisen omaisuuserän sijoittamista tai korottamista, jonka arvo johtaa yhtiön varallisuuden lisääntymiseen tai pääoman korottamiseen – –", ja pääomayhtiön tapauksessa "pääoman korottamista omaisuuserien sijoituksella tai yhtiön varoista ja lisäsuorituksilla".

9. Kommandiittiosakeyhtiöön sijoitettavista omaisuuseristä kannetaan siten sama vero kuin pääomayhtiöön sijoitettavista omaisuuseristä. PCC-lain 2 §:n 6 kohdassa jätetään kuitenkin verotuksen ulkopuolelle yhtiösopimukset ja niiden muutokset, jos ne liittyvät siihen, että pääomayhtiöön siirretään sen osuuksia tai osakkeita vastaan pääomayhtiön yritystoiminta tai liike tai toisen pääomayhtiön osuuksia tai osakkeita, jotka johtavat äänioikeuksien enemmistön saavuttamiseen kyseisessä yhtiössä. Kyseisellä säännöksellä täytetään velvoite panna täytäntöön direktiivin 2008/7 5 artiklan 1 kohdan e alakohta[4] luettuna yhdessä 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan[5] kanssa eli jäsenvaltioiden velvollisuus olla kantamatta missään muodossa välillisiä veroja rakenneuudistustoimista. Tämä PCC-laissa säädetty vapautus koskee pääomayhtiöitä, eikä sitä näin ollen voida soveltaa kommandiittiosakeyhtiöihin, joita Puolan oikeudessa kohdellaan henkilöyhtiöinä.

3 — Ustawa z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych, (Dz. U 2010, nro 101, järjestysnumero 649), konsolidoitu toisinto.

4 — Direktiivin 5 artiklan 1 kohdan e alakohdassa säädetään seuraavaa: "Jäsenvaltiot eivät saa kantaa pääomayhtiöiltä mitään välillistä veroa seuraavista: – – e) edellä 4 artiklassa tarkoitetut rakenneuudistustoimet".

5 —

– Direktiivin 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan "tässä direktiivissä seuraavia rakenneuudistustoimia ei pidetä pääomapanoksina: – – b) sellaisen pääomayhtiön, jota ollaan parhaillaan perustamassa tai joka on jo perustettu, suorittama osakkeiden hankinta, jolla saavutetaan enemmistö jonkin toisen pääomayhtiön äänioikeuksista, jos osakkeiden hankkimisen vastasuoritus koostuu ainakin osittain ensiksi mainitun yhtiön pääomaa edustavista arvopapereista. Jos enemmistö äänioikeuksista saavutetaan kahdella tai useammalla liiketoimella, ainoastaan sitä liiketointa, jolla enemmistö äänioikeudesta saavutetaan, ja sitä seuraavia liiketoimia pidetään rakenneuudistustoimina."

III **Asian tausta, ennakkoratkaisukysymykset ja asian käsittely unionin tuomioistuimessa**

10. Drukarnia, jolla oli tarkoitus muuttua kommandiittiosakeyhtiöksi ja korottaa yhtiöpääomaansa sijoittamalla siihen apporttina toisen kommandiittiosakeyhtiön osakkeita, osakeyhtiön osakkeita ja rajavastuuyhtiön osakkeita, haki 21.9.2012 Puolan veroviranomaiselta tulkintaa siviilioikeudellisista oikeustoimista kannettavaa veroa koskevista säännöksistä. Kuten ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa, PCC-lailla säännellään direktiivissä 2008/7 tarkoitettua pääoman hankintaveron kantamista. [6]

11. Drukarnia väittää, että kommandiittiosakeyhtiötä on pidettävä direktiivin 2008/7 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuna pääomayhtiönä. Kun kyseisen direktiivin 4 artiklan 1 kohdan b alakohtaa sovelletaan yhdessä sen 5 artiklan 1 kohdan e alakohdan kanssa, edellä mainitusta yhtiömuodon muuttamisesta ei Drukarnian mukaan voida kantaa veroa.

12. Valtiovarainministeri totesi 20.11.2012 antamissaan yksittäistapausten tulkinnoissa, etteivät Puolan lainsäädännön nojalla perustetut kommandiittiosakeyhtiöt kuulu direktiivin 2008/7 soveltamisalaan. Se väitti yhtäältä, että ainoastaan osa kommandiittiosakeyhtiön osuuksista ja osakkaista täyttää edellytykset, joilla tällaista yhtiötä voitaisiin pitää direktiivin 2008/7 2 artiklan 1 kohdan b tai c alakohdassa tarkoitettuna pääomayhtiönä. Toisaalta Puola ei ole valinnut sisällyttää kommandiittiosakeyhtiöitä direktiivin 2008/7 liitteeseen I [7] vaan on käyttänyt direktiivin 9 artiklassa tarjottua mahdollisuutta niin, ettei kommandiittiosakeyhtiöitä voida enää pitää direktiivin 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuina pääomayhtiöinä. Näin ollen direktiivin 2008/7 4, 5 ja 7 artiklaa ei sovelleta kommandiittiosakeyhtiöihin.

13. Drukarnia nosti ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa kumoamiskanteen edellä mainituista yksittäistapauksen tulkinnoista ja vaati niiden kumoamista muun muassa direktiivin 2008/7 2 artiklan 1 kohdan vastaisina. Valtiovarainministeri toisti väitteensä ja vaati, että kanne hylätään.

14. Näissä olosuhteissa kansallinen tuomioistuin päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

1) Onko – – direktiivin 2008/7 2 artiklan 1 kohdan b ja c alakohtaa tulkittava siten, että näissä säännöksissä tarkoitettuna pääomayhtiönä on pidettävä kommandiittiosakeyhtiötä, jos yhtiön oikeudellisesta luonteesta seuraa, että ainoastaan osa sen pääomasta ja osakkaista voi täyttää direktiivin 2 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa säädetyt edellytykset?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko – – direktiivin 2008/7 9 artiklaa tulkittava siten, että koska siinä annetaan jäsenvaltiolle toimivalta olla pitämättä [direktiivin 2008/7] 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja yhteisöjä pääomayhtiöinä, pääoman hankintaveron kantaminen näiltä yhteisöiltä jätetään jäsenvaltioiden vapaaseen harkintaan?”

15. Ennakkoratkaisupyyntö kirjattiin saapuneeksi unionin tuomioistuimeen 27.6.2013. Kirjallisia huomautuksia ovat esittäneet Drukarnia, Puolan hallitus, valtiovarainministeri ja komissio. Drukarniaa, Puolan hallitusta ja komissiota kuultiin 22.10.2014 pidetyssä istunnossa.

6 — Ks. tuomio Logstor ROR Polska (C-212/10, EU:C:2011:404).

7 — Direktiivin 2008/7 liitteessä I on luettelo yhtiöistä, joita kansallisen oikeusjärjestyksen mukaan pidetään pääomayhtiöinä. Huomautan tässä yhteydessä, että Saksan, Espanjan, Italian, Tanskan ja Ranskan lainsäädännössä kommandiittiosakeyhtiö on sisällytetty liitteeseen I.

IV **Ensimmäinen ennakkoratkaisukysymys**

A *Alustavat huomautukset*

16. Pääasia koskee direktiivin 2008/7 2 artiklan tulkintaa. Tästä on huomautettava, että kyseisessä säännöksessä mainitaan neljä yhtiömuodosta riippumatonta yhtiöiden ryhmää.[8] Direktiivin 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaan pääomayhtiön käsitteeseen sisältyvät ensinnäkin pääomayhtiöt, joiden yhtiömuodon jäsenvaltiot ovat kirjanneet direktiivin 2008/7 liitteeseen I. Sen 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan pääomayhtiön käsitteellä tarkoitetaan lisäksi yhtiöitä, yrityksiä, yhteenliittymiä tai oikeushenkilöitä, joiden pääoman tai varojen osuudet ovat vaihdettavissa arvopaperipörssissä. Direktiivin 2 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan pääomayhtiön käsitteeseen kuuluvat myös voittoa tavoittelevat yhtiöt, yritykset, yhteenliittymät tai oikeushenkilöt, joiden osakkailla on oikeus myydä osuutensa kolmansille osapuolille ilman etukäteisvaltuutusta ja joiden vastuu yhtiön, yrityksen, yhteenliittymän tai oikeushenkilön veloista rajoittuu heidän osuuksiensa arvoon. Neljäs ryhmä määritellään direktiivin 2008/7 2 artiklan 2 kohdassa, jonka mukaan pääomayhtiöksi katsotaan myös ”muu voittoa tavoitteleva yhtiö, yritys, yhteenliittymä tai oikeushenkilö”.

17. Nyt käsiteltävässä asiassa kansallinen tuomioistuin pyytää unionin tuomioistuinta ratkaisemaan, onko yhtiön koko pääoman ja sen kaikkien osakkaiden täytettävä direktiivin 2008/7 2 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa säädetyt edellytykset vai riittääkö se, että – yhtiön oikeudellisen luonteen vuoksi – osa yhtiön pääomasta ja osakkaista täyttää nämä edellytykset.

18. Asiakirja-aineistosta ilmenee, että kommandiittiosakeyhtiö on sekamuotoinen eli siitä voidaan erottaa sekä henkilöyhtiön että pääomayhtiön piirteitä ja että Puolan oikeudessa se on kuitenkin määritelty henkilöyhtiöksi.[9] Kommandiittiosakeyhtiössä aktiivisen sijoittajan (vastuunalainen yhtiömies) ja passiivisen sijoittajan (osakkeenomistaja) on siis mahdollista yhdistyä.[10]

19. Kuten ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin selittää, kommandiittiosakeyhtiössä on oltava vähintään yksi vastuunalainen yhtiömies ja yksi osakkeenomistaja. Vastuunalaista yhtiömiestä koskeva sääntely sisältyy avoimen yhtiön tai kommandiittiyhtiön osakkaita koskeviin säännöksiin, kun taas osakkeenomistajaan sovelletaan pääomayhtiön osakkaita koskevia säännöksiä. Kaikkiin asioihin, joista ei säädetä erityisesti kommandiittiosakeyhtiön yhteydessä, sovelletaan analogian nojalla osakeyhtiötä koskevia säännöksiä, lukuun ottamatta vastuunalaisia yhtiömiehiä koskevia oikeussuhteita, joihin sovelletaan avointa yhtiötä eli henkilöyhtiöiden tyyppitapausta koskevia säännöksiä.

20. Kommandiittiosakeyhtiön sekamuotoisuuden vuoksi sen pääoma koostuu kahdentyyppisestä pääomasta: osakepääomasta (*kapitał zakładowy*), joka on jaettu osakkeisiin ja jota koskeva sääntely on soveltuvin osin Puolan yhtiölain (jäljempänä yhtiölaki)[11] osakeyhtiötä koskevissa säännöksissä, ja pääomasta, joka muodostuu vastuunalaisten yhtiömiesten (*kapitał udziałowy*) sijoittamista yhtiöpanoksista ja johon sovelletaan yhtiölaissa tarkoitettua avointa yhtiötä koskevia säännöksiä.

8 — Ks. myös julkisasiamies Darmonin ratkaisuehdotuksessa Amro Aandelen Fonds (112/86, EU:C:1987:338, 7 ja 8 kohta) esittämä luokittelu, joka perustuu kolmeen yhtiöiden ryhmään.

9 — Istunnossa käydyistä keskusteluista ilmenee, ettei Puolan lainsäädännön nojalla perustetuilla henkilöyhtiöillä, kuten kommandiittiosakeyhtiöillä, ole oikeushenkilöllisyyttä. Vaikka katsottaisiinkin, että direktiivi 2008/7 perustuu oikeushenkilön käsitteeseen (koska sitä sovelletaan yhtiöihin, yrityksiin, yhteenliittymiin ja muihin oikeushenkilöihin), oikeushenkilön käsitettä ei ole yhdenmukaistettu unionin oikeudessa. Tästä aiheesta käytävällä oikeustieteellisellä keskustelulla ei siten ole merkitystä direktiivin 2008/7 soveltamisen kannalta. Joka tapauksessa oikeudenkäyntiasiakirjoista ilmenee, että kommandiittiosakeyhtiöllä on asianosaiskelpoisuus ja että sillä voi olla omissa nimissään oikeuksia ja velvollisuuksia.

10 — Kidyba, A., *Komentarz aktualizowany do art. 1-300 ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych*; Puolan yhtiölain 1 §:n 6 kohdasta ja 125 §:stä esitetyt huomautukset; Lewandowski, R., *Polska koncepcja legislacyjna spółki komandytowo akcyjnej*, 1.1. kohta ja s. Kluwer 2007.

11 — [Ustawa z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych, Dz.U.2013.1030].

21. Tästä kysymyksestä esittämissään huomautuksissa Drukarnia ja komissio puoltavat tulkintaa, jonka mukaan kommandiittiosakeyhtiöt ovat direktiivin 2008/7 2 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettuja pääomayhtiöitä, koska kyseisissä säännöksissä ei edellytetä, että yhtiön koko pääoman ja kaikkien osakkaiden on täytettävä niissä asetetut edellytykset. Puolan hallitus ja valtiovarainministeri ovat päinvastaisella kannalla. Ne toteavat, ettei Puola ole sisällyttänyt tätä yhtiömuotoa direktiivin 2008/7 liitteeseen I, koska kommandiittiosakeyhtiö on ennen kaikkea henkilöyhtiö, ja ettei direktiivin 2008/7 2 artiklan 1 kohdan b tai c alakohdasta myöskään ilmene, että olisi riittävää, että ainoastaan osa yhtiön pääomasta ja osakkaista täyttää nämä edellytykset.

B *Direktiivin 2008/7 2 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan tulkinta*

1. Direktiivin 2008/7 tavoitteet ja systematiikka

22. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin oikeuden säännöksen tai määräyksen tulkitsemisessa on otettava huomioon paitsi sen sanamuoto ja sillä tavoitellut päämäärät myös sen asiayhteys, ja myös unionin oikeuden säännöksen tai määräyksen syntyhistoriasta voi ilmetä sen tulkinnan kannalta merkityksellisiä seikkoja. [12]

23. Lisäksi sekä unionin oikeuden yhdenmukainen soveltaminen että yhdenvertaisuusperiaate edellyttävät, että unionin oikeuden sellaisen säännöksen sanamuotoa, joka ei sisällä nimenomaista viittausta jäsenvaltioiden oikeuteen sisältönsä ja soveltamisalansa määrittämiseksi, on tavallisesti tulkittava koko Euroopan unionissa itsenäisesti. [13] Direktiivin 2008/7 2 artiklan 1 kohdassa määritellään kaikkien jäsenvaltioiden osalta pakottavalla ja yhdenmukaisella tavalla yhtiöt, joita on pidettävä kyseisessä direktiivissä tarkoitettuina pääomayhtiöinä. [14] Nähdäkseni tämä tarkoittaa, että kyseisessä säännöksessä vahvistetaan itsenäinen pääomayhtiön ja siihen rinnastettavan yksikön käsite ja edellytetään, että tällaiset yhtiöt ovat kansallisessa oikeudessa tarkoitettuja yhtiöitä, yrityksiä, yhteenliittymiä tai muita oikeushenkilöitä. [15]

24. Nyt käsiteltävässä asiassa sanamuotoon perustuva tulkinta on ristiriidassa direktiivin 2008/7 2 artiklan 1 kohdan sanamuodon kanssa, minkä vuoksi ennakkoratkaisukysymykseen ei ole helppo vastata.

25. Teleologiselta kannalta tarkasteltuna direktiivin 2008/7 – joka on direktiivin 69/335 [16] uudelleen laadittu toisinto – johdanto-osan 2–14 perustelukappaleesta ilmenee, että pääoman hankinnasta suoritettavat välilliset verot saattavat johtaa syrjintään, kaksinkertaiseen verotukseen ja eroavuuksiin, jotka häiritsevät pääomien vapaata liikkuvuutta, ja että parasta olisi poistaa pääoman hankintavero. Koska eräät tällä hetkellä pääoman hankintaveroa soveltavat jäsenvaltiot eivät voi hyväksyä tulonmenetyksiä, joita aiheutuisi tällaisen toimenpiteen välittömästä toteuttamisesta, näille jäsenvaltioille on kuitenkin jätetty mahdollisuus jatkaa pääoman hankintaveron soveltamista tiettyihin liiketoimiin [17] lukuun ottamatta joitakin rakenneuudistustoimia, kuten pääomapanosten sijoittamista pääomayhtiöön. [18]

12 — Ks. vastaavasti tuomio Inuit Tapiriit Kanatami ym. v. parlamentti ja neuvosto (C-583/11 P, EU:C:2013:625, 50 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

13 — Ks. vastaavasti tuomio Ekro (327/82, EU:C:1984:11, 11 kohta).

14 — Ks. soveltuvin osin tuomio ING. AUER (C-251/06, EU:C:2007:658, 28 kohta).

15 — Direktiivin 69/335 5 artiklan 2 kohdassa esitetyn määritelmän osalta ks. tuomio Felicitas Rickmers-Linie (270/81, EU:C:1982:281, 14 kohta).

16 — Pääoman hankinnasta suoritettavista välillisistä veroista 17.7.1969 annettu neuvoston direktiivi 69/335/ETY (EYVL L 249, s. 25). Tällä direktiivillä oli kaksi tavoitetta, nimittäin i) yhdenmukaistaa tyhjentävästi pääoman hankinnasta suoritettavat verot (pääoman hankintavero, leimavero ja rakenneuudistustoimista kannettava vero) sekä niiden rakenteen että määrän osalta ja ii) estää jäsenvaltioita ottamasta käyttöön tai kantamasta muita samantyyppisiä veroja.

17 — Veron poistamista silmällä pitäen komission on annettava joka kolmas vuosi kertomus direktiivin toimivuudesta.

18 — Sovellettaessa yhdessä direktiivin 2008/7 4 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja 5 artiklan 1 kohdan e alakohtaa.

26. On kuitenkin kiistatonta, että direktiivin 2008/7 päämääränä on edistää pääomien vapaata liikkuvuutta, jota on pidettävä keskeisenä edellytyksenä ominaispiirteiltään sisämarkkinoiden kaltaisen talousliiton perustamisen kannalta.[19] Direktiivillä 2008/7 pyritään siis mahdollisimman suuressa määrin rajoittamaan pääoman hankintaveron vaikutuksia pääomien vapaaseen liikkuvuuteen ja kilpailun edellytyksiin unionissa ja saamaan aikaan pääoman hankinnasta suoritettavien välillisten verojen poistuminen käytöstä.[20]

27. Koska direktiivin 2008/7 2 artiklassa toistetaan sellaisenaan direktiivissä 69/335 määritelty pääomayhtiön käsite, viimeksi mainitun direktiivin yhteydessä kehittynyt unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö on edelleen kaikilta osin merkityksellinen direktiiviä 2008/7 tulkittaessa.

28. Siinä esitetään ”pääomayhtiön käsitteestä väljä määritelmä, joka ei ole sidoksissa mihinkään tiettyyn yhtiömuotoon”,[21] mikä mielestäni puoltaa kyseisen käsitteen tulkintaa direktiivin 2008/7 yleisen systematiikan ja tavoitteiden mukaisesti.[22] Unionin tuomioistuin on siis myöntänyt, että direktiiviä sovelletaan kaikenlaiseen pääoman hankintaan, vaikkei kyseessä olisikaan oikeushenkilö, jonka tavoitteena on voiton tavoittelu pääomien yhdistämisellä erilliseksi omaisuusmassaksi.[23]

29. Kuten julkisasiamies Darmon korostaa, tarkoituksena ei ole esittää ”tyhjentävää luetteloa yhtiöistä, joiden oikeudellinen rakenne on samanlainen kuin pääomayhtiöiden, vaan ainoastaan määrittää mahdollisimman laajasti yksiköt, jotka saattavat suorittaa verollisia liiketoimia”.[24]

2. Direktiivin 2008/7 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määriteltyjen edellytysten tarkastelu

30. Direktiivin 2008/7 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan pääomayhtiön käsitteellä tarkoitetaan ”yhtiötä, yritystä, yhteenliittymää tai oikeushenkilöä, jonka pääoman tai varojen osuudet ovat vaihdettavissa arvopaperipörssissä”.

31. Heti alkuun on huomautettava, ettei edellä mainitussa säännöksessä täsmennetä mitään raja-arvoa, jonka ylittyessä yhtiön olisi katsottava täyttävän edellytykset ”pääomayhtiönä” pitämiselle.[25]

32. Direktiivissä ei myöskään edellytetä, että yhtiön osuuksilla olisi tosiasiallisesti pitänyt käydä kauppaa arvopaperipörssissä. Siitä pikemminkin ilmenee, että jo tällaisen kaupankäynnin mahdollisuus on riittävä edellytys yhteisön luokittelemiseksi direktiivissä tarkoitetuksi pääomayhtiöksi.[26]

19 — Tuomio Gielen (C-299/13, EU:C:2014:2266, 20 kohta).

20 — Unionin tuomioistuin on itse asiassa pitänyt tätä direktiivin [69/335] ”ensisijaisena tavoitteena”, ks. vastaavasti tuomio Optimus-Telecomunicações (C-366/05, EU:C:2007:366, 31 kohta), tuomio Senior Engineering Investments (C-494/03, EU:C:2006:17, 43 kohta) ja tuomio Ascendi Beiras Litoral e Alta, Auto Estradas das Beiras Litoral e Alta (C-377/13, EU:C:2014:1754, 49 kohta). Pääoman hankintavero näyttää kuitenkin tulleen uudelleen ajankohtaiseksi viimeaikaisessa lainvalmistelutyössä, jossa on tarkasteltu ajatusta finanssitransaktioveron käyttöönotosta (ks. direktiiviehdotus COM(2011)594 final ja JurisClasseur Europe, Fasc. 1650, Fiscalité indirecte, päivitetty viimeksi 1.10.2012).

21 — Ks. tuomio Amro Aandelen Fonds (112/86, EU:C:1987:488, 8 kohta) direktiivin 69/335 3 artiklan 1 kohdan osalta.

22 — Ks. tuomio komissio v. Kreikka (C-178/05, EU:C:2007:317, 43 kohta).

23 — Berlin, D., *Chronique de jurisprudence fiscale européenne*, RTDE, 24(2), huhti-kesäkuu 1998, s. 380, tuomiota Amro Aandelen Fonds koskevat huomautukset (EU:C:1987:488).

24 — Julkisasiamies Darmonin ratkaisuehdotus Amro Aandelen Fonds (EU:C:1987:338, 6 kohta).

25 — Lainvalmisteluasiakirjoista ei ilmene, että tällaista raja-arvoa olisi edes suunniteltu. Ks. tältä osin ehdotus neuvoston direktiiviksi pääoman hankinnasta suoritettavista välillisistä veroista, KOM(2006) 760 lopullinen, mietintöluonnos ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi pääoman hankinnasta suoritettavista välillisistä veroista (COM(2006)0760-C6-0043/2007-2006/0253(CNS)), PE 388.476v01-00 sekä mainitusta direktiiviehdotuksesta laadittu mietintö A6-0472/2007.

26 — Sellaisen maatalousosuuskunnan määrittelystä, jonka yhtiöosuudet eivät Kreikan lainsäädännön mukaan voi olla vaihdannan kohteena arvopaperipörssissä, ks. tuomio komissio v. Kreikka (EU:C:2007:317, 41 kohta).

33. On kuitenkin pidettävä mielessä, että direktiivistä 2008/7 ilmenee tarkoituksena olevan soveltaa sitä ainoastaan pääomayhtiöihin, jotka määritellään itse direktiivissä, sekä voittoa tavoitteleviin muihin yhtiöihin, yrityksiin, yhteenliittymiin tai oikeushenkilöihin, jotka rinnastetaan pääomayhtiöihin. Tuomion Palais am Stadtpark mukaan jäsenvaltioiden olisi pidettävä viimeksi mainittuja sellaisina pääoman hankintaveroa kannettaessa.[27] Näin ollen katson, ettei kansallisessa lainsäädännössä voida jättää pääomayhtiön käsitteen soveltamisalan ulkopuolelle yksikköä, joka täyttää direktiivin 2 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset.

34. Vaikka nyt käsiteltävässä asiassa on kiistatonta, ettei Puolan lainsäädännön nojalla perustettuja kommandiittiosakeyhtiöitä mainita direktiivin 2008/7 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetussa liitteessä I,[28] tämä yhtiömuoto ei kuitenkaan ole unionin lainsäädännölle vieras, sillä se mainitaan muun muassa ensimmäisen yhtiöoikeusdirektiivin,[29] sellaisena kuin se on kodifioituna, 1 artiklassa. Kyseiseen yhtiömuotoon sovelletaan siten takeita, joita vaaditaan sekä yhtiöiden osakkaiden että kolmansien osapuolten etujen suojaamiseksi. Myös neljännessä yhtiöoikeusdirektiivissä, sellaisena kuin se on kumottuna vuositilinpäätöksiä koskevalla direktiivillä 2013/34,[30] on kommandiittiosakeyhtiötä koskevia säännöksiä. Direktiivin 2013/34 1 artiklassa luettuna yhdessä sen liitteiden I ja II kanssa unionin lainsäätäjä luokittelee selvästi kommandiittiosakeyhtiön pääomayhtiöksi, kun taas Puolan lainsäädännön mukaisesti perustettu kommandiittiyhtiö ei kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan, paitsi jos sen vastuunalaisena yhtiömiehenä on pääomayhtiö, kuten kommandiittiosakeyhtiö.[31]

35. Lisäksi Puolan yhtiölaissa[32] säädetään, että kommandiittiosakeyhtiöihin sovelletaan kaikkien pääomayhtiölle ominaisten seikkojen kanssa vertailukelpoisten seikkojen osalta osakeyhtiötä koskevia säännöksiä. Näin ollen niihin sovelletaan erityisesti arvopaperien ottamisesta viralliselle pörssilistalle sekä siihen liittyvästä tiedonantovelvollisuudesta annetun direktiivin 2001/34 säännöksiä, sellaisina kuin ne ovat muutettuina.[33] Viimeksi mainittu direktiivi on saatettu osaksi Puolan lainsäädäntöä rahoitusvälineiden liikkeellelaskusta annetulla lailla,[34] jossa säädetään, että arvopaperien käsitteeseen sisältyvät myös osakkeet.[35]

27 — Tuomio Palais am Stadtpark Hotelbetriebsgesellschaft (C-508/99, EU:C:2002:295, 26 kohta). Huomattakoon, että nyt käsiteltävä asia poikkeaa asiasta Palais am Stadpark, joka koski pääoman hankintaveron kantamista henkilöyhtiön muuttuessa tietyssä väliaikaisessa tilanteessa pääomayhtiöksi. Nyt käsiteltävässä asiassa puolestaan on kansallisen oikeuden näkökulmasta kyse pääomayhtiön (sp z o.o.) muuttamisesta Puolan lainsäädännön mukaiseksi henkilöyhtiöksi (SCA).

28 — Oikeudenkäyntiaineistosta ilmenee, että kommandiittiosakeyhtiötä pidetään pääomayhtiönä muun muassa Ranskan, Saksan, Italian, Espanjan, Luxemburgin ja Portugalin oikeudessa.

29 — Direktiivi 68/151 sellaisena kuin se on kumottuna niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 48 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi, 16.9.2009 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2009/101/EY (EUVL L 258, s. 11).

30 — Tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta 26.6.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

31 — Direktiivin 2013/34 1 artiklan mukaan tässä direktiivissä säädettyjä yhteensovittamistoimenpiteitä sovelletaan niitä yritysmuotoja koskeviin jäsenvaltioiden – – määräyksiin, jotka on lueteltu a) liitteessä I, b) liitteessä II, jossa yrityksen kaikki välittömät tai välilliset yhtiömiehet, jotka ovat muutoin henkilökohtaisesti vastuunalaisia, ovat itse asiassa rajoitetusti vastuunalaisia, koska ne ovat yrityksiä, i) jotka kuuluvat liitteessä I lueteltuihin tyyppeihin; tai ii) jotka eivät ole minkään jäsenvaltion lainsäädännön alaisia mutta jotka voidaan oikeudellisen muotonsa osalta rinnastaa liitteessä I lueteltuihin yritysmuotoihin.

32 — Ks. yhtiölain 126 §:n 1 momentin 2 kohta.

33 — Arvopaperien ottamisesta viralliselle pörssilistalle sekä siihen liittyvästä tiedonantovelvollisuudesta 28.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/34/EY (EYVL L 184, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna arvopapereiden yleisölle tarjoamisen tai kaupankäynnin kohteeksi ottamisen yhteydessä julkistettavasta esitteestä 4.11.2003 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/71/EY (EYVL L 345, s. 64).

34 — Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi du 29 juillet 2005, Dz Urz 2005 nr 183, poz 1538, jonka 2 §:n 1 momentin 1 kohdassa luettuna yhdessä 3 §:n 1 momentin a alakohdan kanssa säädetään osakkeista.

35 — Tässä yhteydessä ei voida hyväksyä Puolan hallituksen väitettä, jonka mukaan kommandiittiosakeyhtiön pääoma ei ole vaihdettavissa arvopaperipörssissä, jos kommandiittiosakeyhtiön osakkeenomistaja omistaa ainoastaan nimennäisosakkeita, koska tässä on kyse ainoastaan Puolan yhtiölaissa säädetystä mahdollisuudesta. Lisäksi mainittu hallitus myöntää, että kommandiittiosakeyhtiön osakkeenomistaja voi omistaa myös haltijaosakkeita, jotka ovat vaihdettavissa arvopaperipörssissä.

36. Kommandiittiosakeyhtiön osakkeet ovat siten vaihdettavissa arvopaperipörssissä samojen periaatteiden mukaisesti kuin osakeyhtiön osakkeet. [36] Sen sijaan vastuunalaisen yhtiömiehen osuuksilla ei voida käydä minkäänlaista kauppaa arvopaperipörssissä, kuten oikeudenkäyntiasiakirjoista ilmenee.

37. Tässä yhteydessä on huomattava, ettei ajatus viralliselle pörssilistalle otettujen osakkeiden ”vajanaisuudesta” ole unionin yhtiöoikeudesta irrallinen, sillä se sallitaan myös edellä mainitussa direktiivissä 2001/34. [37] Nyt käsiteltävässä asiassa sen hyväksyminen, että ainoastaan osa yhtiöpääomasta on vaihdettavissa arvopaperipörssissä, liittyy siis unionin yhtiöoikeuden muodostamaan laajempaan asiayhteyteen.

38. Vaikka kommandiittiosakeyhtiötä pidetään kaikkein monimutkaisimpana henkilöyhtiön muotona, johon sovellettavassa oikeudellisessa järjestelmässä on pääomayhtiöille ominaisia piirteitä, Puolan kansallisessa oikeudessa se kuitenkin luokitellaan henkilöyhtiöksi. [38] On kuitenkin huomattava, että kansallisessa lainsäädännössä sallitaan joitakin tapauksia, joissa ylitetään pelkän vastuunalaisen yhtiömiehen aseman ja osakkeenomistajan aseman välisen symmetrian rajat sallimalla tietyin edellytyksin tehtävien sekoittaminen näiden kahden välillä. [39]

39. Oikeudenkäyntiasiakirjoista ilmenee, että kommandiittiosakeyhtiöiden kohtelemista pääomayhtiönä on käsitelty kansallisessa oikeuskäytännössä ja etenkin Puolan korkeimman hallintotuomioistuimen oikeuskäytännössä, jossa puolletaan kommandiittiosakeyhtiön luokittelemista tällä tavalla. [40]

40. Kaikki nämä seikat tukevat näkemystä, jonka mukaan kommandiittiosakeyhtiö on ominaispiirteiltään yhteisö, johon kootun pääoman pitäisi voida liikkua esteettömästi unionissa direktiivin 2008/7 päämäärän mukaisesti.

41. Kuten julkisasiamies Tizzano on korostanut, ”se, että pääoman hankintaveron yhdenmukaistaminen yhteisössä on rajattu pääomayhtiöihin, perustuu todennäköisesti siihen ajatukseen, että näissä yhtiöissä hankitut pääomat voivat helposti liikkua yhteisön alueella: ’pääomien vapaan liikkumisen edistäminen’ – – koskee siten juuri tällaisia yhtiöitä. Pääomayhtiön käsitteeseen kuuluvat yhtiömuodot, joissa pyritään sallimaan tai helpottamaan yhtiöosuuksien liikkumista – –”. [41]

42. Edellä esitettyjen huomautusten perusteella on siten mielestäni katsottava, että Puolan lainsäädännön mukaisesti perustettu kommandiittiosakeyhtiö kuuluu direktiivin 2008/7 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun pääomayhtiön käsitteen soveltamisalaan.

36 — Ks. myös Puolan korkeimman hallintotuomioistuimen oikeuskäytäntö, josta ilmenee, että kommandiittiosakeyhtiöön sisältyy pääomasijoituksena sijoitettu omaisuuserä (*element wkładu kapitałowego*), mikä tarkoittaa, että sen osakkeet voidaan ottaa muun muassa arvopaperipörssin listalle. Säännellyillä markkinoilla tapahtuvan kaupankäynnin kohteeksi ei siten oteta itse yhtiötä vaan sen liikkeelle laskemat rahoitusvälineet (asia II FSK 1667/12, Puolan korkeimman hallintotuomioistuimen tuomio 3.6.2014, saatavana osoitteessa www.orzeczenia.nsa.gov.pl).

37 — Ks. direktiivin 2001/34 43 artiklan 4 kohta ja 49 artikla.

38 — Ks. edellä alaviitteessä 10 mainittu teos Kidyba, A., *Komentarz aktualizowany do art. 1-300 ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych*; Osajda, K., *O mankamentach regulacji spółek osobowych w KSH*, PPH, 10/2012.

39 — Puolan yhtiölain 127 §:n 3 momentin mukaan vastuunalainen yhtiömies voi olla oikeushenkilö, mikä tarkoittaa, että rajavastuuyhtiö ja jopa osakeyhtiö voivat lähtökohtaisesti olla tällaisessa asemassa. Yhtiölain 132 §:ssä ei myöskään suljeta pois sitä, että vastuunalainen yhtiömies sijoittaa tietyin edellytyksin omaisuuseriä kommandiittiosakeyhtiön yhtiöpääomaan. Vaikka yhtiöpääomaa on kiellettyä korottaa vastuunalaisen yhtiömiehen tekemällä omaisuuserien sijoituksella, osakkeenomistaja saa korottaa pääomaa merkitsemällä yhtiön pääomaan nimennäisosakkeita myös siinä tapauksessa, että hän on itse vastuunalainen yhtiömies, ks. Nowacki, A., *Kapitały własne spółki komandytowo-akcyjnej*, PPH, 3/2008.

40 — Ks. asiassa II FSK 1980/12 7.5.2014 annettu Puolan korkeimman hallintotuomioistuimen tuomio sekä tällaista luonnehdintaa tukeva oikeustieteellinen tarkastelu teoksessa Szymaniak, K., *Opodatkowanie podatkiem od czynności cywilnoprawnych przekształcenia spółki kapitałowej w komandytowo-akcyjną a dyrektywa Rady 2008/7/WE*, Przegląd Podatkowy, 4/2014, s. 41.

41 — Julkisasiamies Tizzanon ratkaisuehdotus Palais am Stadtpark Hotelbetriebsgesellschaft (C-508/99, EU:C:2002:9, 26 kohta).

3. Direktiivin 2008/7 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädettyjen edellytysten toissijainen tutkiminen

43. Direktiivin 2008/7 2 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan pääomayhtiön käsitteellä tarkoitetaan myös ”voittoa tavoittelevaa yhtiötä, yritystä, yhteenliittymää tai oikeushenkilöä, jonka osakkailla on oikeus myydä osuutensa kolmansille osapuolille ilman etukäteisvaltuutusta ja joiden vastuu yhtiön, yrityksen, yhteenliittymän tai oikeushenkilön veloista rajoittuu heidän osuuksiensa arvoon”.

44. Käsiteltävän asian oikeudenkäyntiasiakirjoista nimittäin ilmenee, että vastuunalainen yhtiömies on rajoittamattomassa vastuussa yhtiön veloista ja että vastuunalaisen yhtiömiehen oikeuksien ja velvollisuuksien luovuttaminen edellyttää lähtökohtaisesti yhtiökumppaneiden suostumusta. Osakkeenomistaja sen sijaan ei ole vastuussa yhtiön sitoumuksista, ja kommandiittiosakeyhtiön osakkeet ovat vapaasti luovutettavissa. Nimennäisosakkeiden luovutukseen voidaan vaatia yhtiön suostumus tai sille voidaan asettaa muita rajoituksia samaan tapaan kuin osakeyhtiöiden nimennäisosakkeille.[42] Kommandiittiosakeyhtiö on myös kiistatta voittoa tavoitteleva yhtiö.

45. Kun otetaan huomioon tämän ratkaisuehdotuksen 35–37 kohdassa täysimääräisyyden vaatimuksen puuttumisesta esittämäni päätelmät, myös 2 artiklan 1 kohdan c alakohdasta esittämäni analyysi vahvistaa näkemystä, jonka mukaan kommandiittiosakeyhtiötä on pidettävä direktiivissä 2008/7 tarkoitettuna pääomayhtiönä.

46. Puolan hallituksen istunnossa esittämään väitteeseen, jonka mukaan direktiivin 2008/7 12 artiklan 2 kohta estäisi kommandiittiosakeyhtiön sisällyttämisen direktiivin soveltamisalaan, on joka tapauksessa vastattava, että tämän kaksinkertaista verotusta estävän ja pääoman hankintaveron perusteesta sulkemista koskevan säännöksen sanamuoto vaikuttaisi minusta tukevan aivan päinvastaista näkemystä. Mainitusta säännöksestä nimittäin ilmenee, että jäsenvaltio saa olla ottamatta huomioon pääoman hankintaveron perusteessa muun muassa sellaisen osakkaan pääomapanoksen määrä, jolla on rajoittamaton vastuu pääomayhtiön velvoitteista. Tällainen rakenne ei kuitenkaan ole mahdollinen muissa kuin kommandiittiosakeyhtiöissä tai vastaavissa sekamuotoisissa yhtiöissä, mikä vahvistaa, että ne todellakin kuuluvat direktiivin 2008/7 soveltamisalaan.

47. Edellä esitettyjen näkökohtien perusteella ehdotan, että ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan siten, että puolalainen kommandiittiosakeyhtiö sisältyy direktiivissä 2008/7 tarkoitettuun pääomayhtiön käsitteeseen.

V **Toinen ennakkoratkaisukysymys**

48. Käsiteltävässä asiassa kansallinen tuomioistuin esittää unionin tuomioistuimelle vielä toisen ennakkoratkaisukysymyksen siinä tapauksessa, että ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan kieltävästi. Vaikka ehdotankin, että ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan myöntävästi, haluan kuitenkin esittää yhden huomautuksen direktiivin 2008/7 9 artiklan ulottuvuudesta. Toisella kysymyksellään ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin haluaa lähinnä selvittää, annetaanko direktiivin 2008/7 9 artiklassa jäsenvaltioille mahdollisuus vapauttaa kommandiittiosakeyhtiöt pääoman hankintaverosta vai voivatko jäsenvaltiot päinvastoin jättää tällaisilta yhtiöiltä kannettavan pääoman hankintaveron direktiivin 2008/7 soveltamisalan ulkopuolelle.

42 — Ks. Puolan yhtiölain 337 §:n 2 momentti.

49. Komission ehdotuksessa direktiiviksi 2008/7 täsmennetään, että ”2 artiklan 2 kohdan – – tarkoituksena on estää, että jonkin oikeudellisen muodon valinta johtaa siihen, että periaatteessa samanlaisia toimia kohdellaan verotuksellisesti eri tavalla. Entinen 3 artiklan 2 kohdan toinen virke on siirretty 9 artiklaan tekstinlaadintaan liittyvistä syistä. Tämän säännöksen mukaan jäsenvaltioiden ei tarvitse pitää eräitä yhteisöjä pääomayhtiöinä kantaessaan pääoman hankintaveroa”. [43]

50. Tästä kysymyksestä unionin tuomioistuin on jo todennut, että direktiivin 69/335 3 artiklan 2 kohdalla (josta on tullut direktiivin 2008/7 2 artiklan 2 kohta) pyritään pääomansijoitusveroa kantamisen osalta kattamaan kaikki yhtiöt, yhteenliittymät tai oikeushenkilöt, joilla on sama taloudellinen tehtävä kuin varsinaisilla pääomayhtiöillä, eli voiton tavoittelu pääomien yhdistämisellä erilliseksi omaisuusmassaksi, mutta jotka eivät kuitenkaan täytä pääomayhtiön käsitteen, sellaisena kuin se määritellään saman artiklan 1 kohdassa, mukaisia arviointiperusteita. Direktiivin 69/335 3 artiklan 2 kohdassa kuitenkin annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus rajoittaa siinä säädetyn rinnastuksen soveltamista siten, että ne voivat olla kantamatta pääomansijoitusveroa tietyn pääomayhtiöihin rinnastettavien yhtiöiden ryhmän osalta. [44]

51. Silloin, kun jäsenvaltio päättää olla pitämättä pääomayhtiöinä tiettyjä direktiivin 2008/7 2 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuulumattomia yksikköjä ja käyttää direktiivin 2008/7 9 artiklassa annettua mahdollisuutta, tällaisilta yksiköiltä kannettava pääoman hankintavero ei kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan, ja jäsenvaltiot voivat siten vapaasti säännellä sitä kansallisessa lainsäädännössään. [45] Jäsenvaltioille näin annettu harkintavalta, jota niillä ei ole direktiivin 2008/7 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yhtiöiden osalta, voi siten johtaa siihen, että tietty yksikkö rinnastetaan yhdessä jäsenvaltiossa pääomayhtiöihin, vaikka toisessa jäsenvaltiossa se ei sitä ole. [46]

52. Direktiivin 2008/7 9 artiklan mukaan jäsenvaltiot voivat näin ollen jättää mainitut yhtiöt direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle.

VI **Ratkaisuehdotus**

53. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että unionin tuomioistuin vastaa Wojewódzki Sąd Administracyjnyn ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen seuraavasti:

Pääoman hankinnasta suoritettavista välillisistä veroista 12.2.2008 annetun neuvoston direktiivin 2008/7/EY 2 artiklan 1 kohdan b ja c alakohtaa on tulkittava siten, että direktiivissä 2008/7 tarkoitettuna pääomayhtiönä on pidettävä pääasiassa kyseessä olevan kaltaista Puolan lainsäädännön nojalla perustettua kommandiittiosakeyhtiötä, jonka pääomasta ja osakkaista vain osa voi täyttää kyseisissä säännöksissä säädetyt edellytykset.

43 — Ehdotus neuvoston direktiiviksi pääoman hankinnasta suoritettavista välillisistä veroista (uudelleen laadittu toisinto), KOM(2006)760 lopull, 2 kohta.

44 — Tuomio komissio v. Kreikka (EU:C:2007:317, 43 ja 44 kohta).

45 — Ks. vastaavasti Palais am Stadtpark Hotelbetriebsgesellschaft (EU:C:2002:295).

46 — Tuomio ING. AUER (EU:C:2007:658, 32 kohta).